

INNEHÅLL:

Mahmud Eriksson:

Islamisk tro 1

Birgit Cars:

Kvällar med Martinus 5

UFO-varelser i USA 6

Walther Eidlitz:

Människan 10

Bokrecensioner 15

SM:

De oidentifierade flygande föremålen 16

JORDSKRED?

får beröm i pressen

"...det skulle förvåna mig, om den inte för sin författare skulle bli något av ett nytt genombrott. Birgit Langes hållning till dessa gåtfulla företeelser är så vitt jag förstår den enda vettiga."

Alf Ahlberg i Dala-Demokraten

"Och just hennes lugna, sakliga sätt att lägga fram sin sak gör att man gärna lyssnar till henne."

Roland Adlerberth i Göteborgs-Tidningen

"Man önskar att hennes nya bok skall läsas av många."

Birgit Cars i Östgöta Correspondenten

"Birgit Langes bok bör läsas — den ger oerhört mycket."

Leo Torgny i Utan Gräns

I bokhandeln eller direkt från Sökarens Förlag, Box 3063, 103 61 Stockholm 3. Pris 12:50 + moms o. (vid postorder) porto.

ISLAMISK TRO

Av Mahmud Eriksson

"Det finns ingen gud utom Allah, och Muhammed är hans sändebud."

Så lyder en muslims enkla trosbekännelse, och om man har läst den inför två vittnen, då är man muslim och kan inte bli utesluten ur något samfund eller någon kyrka, för sådana finns inte. Ingen (utom Gud) kan förklara en otrogen, om man säger sig tro.

Trosbekännelsen är den första av **Islams fem pelare**. Innebörden i den är att ingen är värd tillbedjan utom Gud — eller Allah — och Muhammed är Guds sändebud. Först fastställs alltså Guds unika ställning, sedan sägs att Muhammed är den främste av människor, dock inte något annat än Guds sändebud. Detta förhindrar förgudning av honom. Bekännelsen fastställer dessutom vår identitet som de som följer Muhammeds uppenbarelse.

En annan av de fem pelarna är **bönen**. Vi har två olika former, dels den rituella tidebönen, som väl när-

mast motsvarar kristen gudstjänst, dels den fria bönen. Den rituella bönen är en offentlig manifestation, då man helst skall bedja tillsammans med andra muslimer efter en bestämd ritual — stående, bugande och med pannan mot marken — med bestämda ord, vänd mot Meka så att det blir en enhetlighet över hela världen i detta. Tidebönen förättas under ledning av den av de bedjande som bäst känner Koranens text. (Något prästerskap finns alltså inte i Islam.) Denna bön, som beds på arabiska, har vi fem gånger på dygnet, två gånger om dagen och tre gånger om natten. Den är en absolut plikt och upptar sammanlagt kanske en halvtimme till tre kvart av dygnet. En halv timme om dagen skall man kunna ägna åt Gud. Denna yttre bön, då man berder t. ex. på gatan, är ingen demonstrationsbön, där muslimen visar sin gudfruktighet, eftersom det är något som alla gör i ett islamiskt

Koranläsning i Spånga.

Abdullatif Mustafa Odeh, Ahmad Ståhl och artikelförfattaren.

samhälle. Här i Sverige beder man dessa böner hemma, men man försöker göra det tillsammans med andra muslimer, om man har dem hos sig. Tidebönen föregås alltid av en rituell tvagning — Islam vill att vi skall ha en ren själ i en ren kropp.

Några av tidebönens texter (i översättning):

Stående: — Koranens första kapitel:

I Allahs, den barmhärtige Förbarmarens namn!
All lovprisning hör Allah till, alla världars Herre,
Den barmhärtige Förbarmaren, Domedagens Herre!
Dig tjänar vi, och Dig anropar vi om hjälp;
Led oss på den rätta vägen, Deras väg, vilka Du bevisat nåd, ej deras som har ådragit sig Din vrede, och ej de vilsegångnas!

— Något annat koranavsnitt, t. ex. kap 112:

I Allahs, den barmhärtige Förbarmarens namn!
Säg: "Han — Allah — är en,

SÖKAREN

Nr 1 — 1970 — Årgång 7

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Red o ansv utg: Sven Magnusson
Postgirokonton: 70 60 47
Tel: 08/69 60 27

PRENUMERATIONSPRISER

Helår (10 nr)	27:50
Halvår	14:50

I Norge och Danmark kan prenumeration ske med svensk postgiroanvisning, varvid priset blir detsamma som i Sverige.

I Finland kan inbetalning göras till Akademiska Bokhandeln, Postfack 10128, Helsingfors 10, postgiro 53 33-2. Helår kostar då mk 22,—; halvår mk 12,—.

Moms ingår i prenumerationspriserna.

Annonspriser (moms tillkommer):

Helsida 185: —, halvsida 110: —, kvartsida 65: —, småannonser 4: — per cm.

Copyright resp. förf.

Tryckt hos
LJUSDALS TRYCK AB
Ljusdal 1970

Allah, den oberoende;
Ej har han fött, och ej är Han född,
Ingen är Hans like."

Bugande:

Helig är min Herre, den Mäktige!

Knäfallande:

Helig är min Herre, den Upphöjde!

Sittande:

All lovprisning, alla böner och alla goda gärningar tillhör Allah. Frid vare med dig, o profet, och Allahs barmhärtighet och Hans välsignelse! Frid vare med oss och Allahs rättfärdiga tjänare. Jag vittnar att det inte finns någon gud utom Allah, och jag vittnar att Muhammed är Hans tjänare och sändebud.

Den fria bönen är en helt enskild bön, som man beder fritt på sitt eget språk när som helst, gärna i sin kammare, utan något krav att man skall vara vänd mot Mecka eller följa någon bestämd ritual.

Bönerna hjälper oss att ständigt leva inför Guds ansikte, att alltid tänka på Honom.

Till de fem pelarna hör **fastan**. Man avstår från mat och dryck mellan gryning och solnedgång under månaden ramadan varje år. Dessutom beder man då mera — vissa frivilliga tideböner blir obligatoriska under fastemånaden. Och man ägnar sig mer åt välgörenhet. Under ramadan skall medkänsla födas med fattiga och hungrande.

Så har vi **fattigskatten**, en annan av de fem pelarna. Den har till syfte att jämna ut den ekonomiska olikheten mellan människorna. Var och en som har ett kapital av något slag, måste varje år betala en del av det kapitalet till de fattigare. Det är alltså fråga om en skatt och ingen allmosa.

Slutligen har vi bland de fem trons pelare **vallfärden till Mecka**. Den är en manifestation av tro och skall göras minst en gång i livet av dem som lätt kan utföra den. Alla är då lika, klädda i mycket enkla kläder, följer samma ritual, lever mycket enkelt. Denna form av vallfärd som vi har inom Islam tror jag är unik i religionshistorien. Den är en fantastisk upplevelse. Jag deltog själv 1969. Vi vallfärdar till Mecka därför att den platsen är förbunden med Adam, Abraham och Muhammed. Även Mose och Jesus skall ha vallfärdat dit. Islam uppstod där, men Mecka är också nu en central

plats inom vår religion.

*

Gud är en, det är det grundläggande inom Islam. Och det är en enhet som är absolut (och som vi tror att vi uppfattat riktigare än t. ex. de kristna som har sina dogmer om Jesu gudomlighet och treenigheten). Guds odelbarhet får till följd att mänskligheten och hela universum är en enhet som har samma ursprung. Eftersom universum har skapats av Gud, kan det inte finnas några grundläggande motsättningar i det utan det måste utgöra en harmonisk helhet under Hans herravälde. — Mänsklighetens enhet innebär att **vi alla är bröder och systrar** med samma gudomliga ursprung.

Vi kallar Gud **Allah**. Det är ett ord som i arabernas historia aldrig har använts om någon annan än den ende Guden. Koranen ger många beskrivningar på Allah. Det är väl drygt ett hundratal adjektiv som har använts, och varje adjektiv skall fattas i fullkomlig bemärkelse utan några som helst brister.

Koranens första kapitel beskriver hur Guds egenskaper verkar. De gudomliga egenskaper som inverkar på människorna stammar från fyra huvud-namn.

Det första av dessa är **Världarnas Herre**: Gud skapar allt och leder det stegvis till fullkomning.

Det andra är **den Barmhärtige**, Han som sörjer för allt som behövs för skapelsens utveckling och framsteg utan några ansträngningar från skapelsens sida.

Det tredje är **Förbarmaren**, Han som ger riklig lön till dem som av fri vilja gör gott och motstår det onda.

Det fjärde slutligen är **Domedagens Herre**. Det betyder att den yttersta domen vilar i Hans hand. Han är ursprunget och avslutningen på allt. Han dömer inte som en domare utan som världarnas Herre. Han kan ha överseende med sina tjänares fel och visa dem nåd. Något försörjningsoffer behövs alltså inte inför Gud.

Guds övriga egenskaper, som de nämns i Koranen, kan indelas i tre kategorier:

— De egenskaper som beskriver Gud utan relation till skapelsen, t. ex. den Levande, den Allsmäktige, den Årorike o. s. v.

— De egenskaper som beskriver skapelsen och Guds förhållande till det skapade, t. ex. Skaparen, Herren o. s. v.

— De egenskaper som kommer till uttryck genom att en fri agent

handlat gott eller ont, t. ex. den Överseende, den Medlidsamme o. s. v.

*

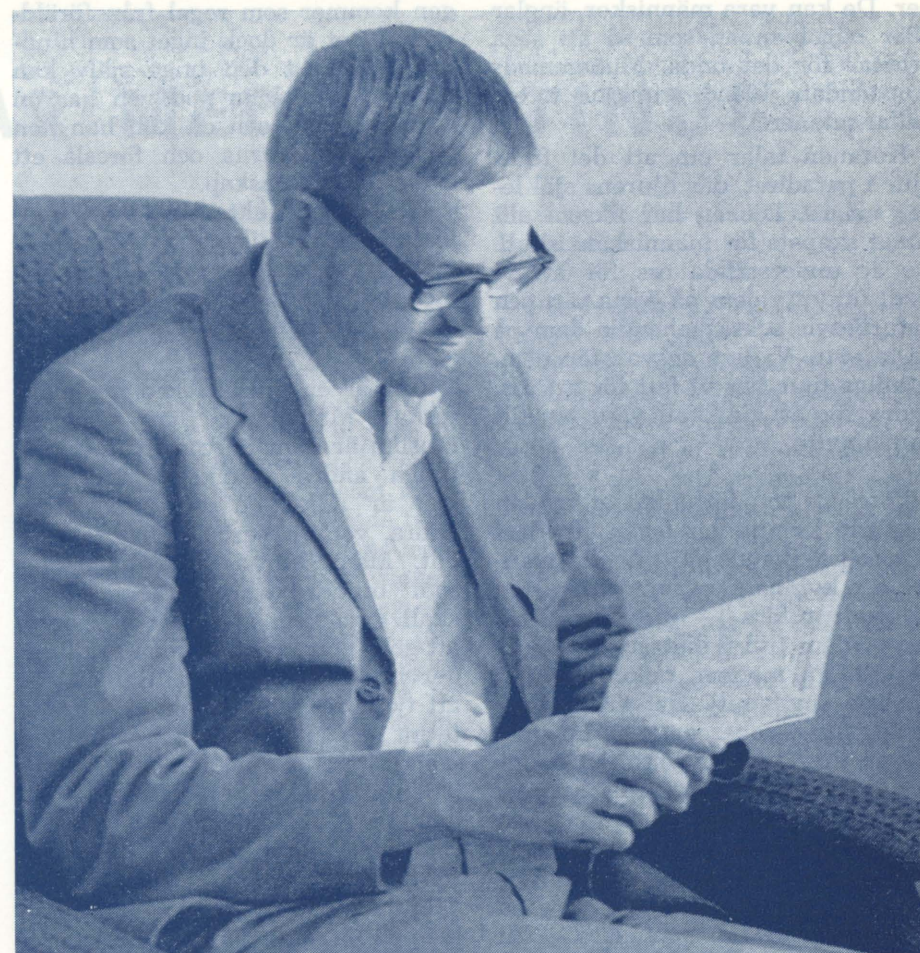
Hur meddelar sig Allah med oss? Jo, genom sina profeter, genom synner, sanndrömmar, uppenbarelser och i en del fall inspirerade tankar, och Han har gett oss Koranen, som är Hans Ord.

Allah har från början talat till människorna för att lära dem hur de skall förhålla sig till Honom och till varandra. Den förste av de gudomligt sända profeterna var enligt vår uppfattning Adam. Han var inte den första människan men den första läraren, som gav oss rudimenten av religionen. Sedan kom det en kedja av profeter fram till Noa. Allah sände en profet, när människorna hade glömt det gamla budskapet eller förvanskat det på något sätt, eller när deras förhållanden hade förändrats så mycket att det gamla budskapet inte längre passade in på deras omständigheter. Efter Noa spreds mänskligheten ut över jorden, och Allah fortsatte att sända profeter till olika folk och länder. Koranen säger att det inte finns något folk som inte haft en varnare, d. v. s. gudsprofet. Så småningom kom Muhammed, och då var jorden igen en enhet genom att kommunikationerna var relativt goda; en religion, en perfekt religion, kunde nu ges hela mänskligheten och innehålla de förnämsta byggstenarna för samhället. Islam går inte in i detaljer i någon större utsträckning, den ger allmänna riktlinjer för människornas förhållande till Gud och till varandra.

Människorna kan också från sin sida ta kontakt med Allah genom bönen, vilken vi lägger mycket stor vikt vid. I bönen möts Gud och människa. Men alltid så att människan rättar sig efter Gud. Islam betyder "underkastelse under den gudomliga viljan".

*

Muslimer tror på ett fortsatt liv för alla efter döden. Döden är ingenting annat än en övergång från en livsform till en annan. Och det finns både helvete och paradiset — på de punkterna är Koranen helt klar. Allah har skapat människorna för att de skall lära känna och tjäna Honom, säger Koranen. Av detta följer bland annat att ingen kan vara evigt förtappad, ty det skulle innebära att syftet med Hans skapelse hade blivit förfelat. Inom Islam finns ingen lära om evig osalighet, ingen pina utan slut. Varje människa blir

Mahmud Eriksson

slutligen befriad ur helvetet. Jag har ibland kallat helvetet för skärseld (reningseld) för att antyda att det är något tillfälligt. Vi uppfattar synd som en sjukdom, något som man skall botas från, befrias från, och detta sker även här i livet genom ånger, som är en del av helvetesstraffet.

Vi tror att det som är vår själ i det nuvarande livet, skall fungera som en kropp i livet efter döden. Själens uppstår i en finare själ, och den kommer att uppfatta andliga ting som fysiska. Straff och belöning kommer att kännas som fysiska, rent påtagliga, fastän den kommande kroppen inte blir en materiell organism, som den vi nu lever i. Genom att själen kan vara skadad eller i dåligt skick genom synd, är vi sjuka och lytta i början av livet efter döden, men när vi sedan har renats från synden och blivit friska, kan vi leva livet fullt ut i frid och glädje under ständig utveckling.

I paradiset är ett evigt liv inför Allah, och där lär man känna Honom mer och mer, och eftersom Allah är oändlig, blir man aldrig någonsin färdig, utan det är fråga om

ett evigt framåtskridande i kunskap om Honom.

På sätt och vis kan man väl tänka sig att paradiset och helvete är tillstånd som bara finns inom människan och att det i själva verket är samma värld, fastän den upplevs olika beroende på individernas olika förutsättningar. Någon av oss har gjort en liknelse med ett mycket skarpt ljus. Detta kan av den ene upplevas som plågsamt — t. ex. om han kommer från en grotta, där mörker råder, och träder ut i solljuset; då upplevs ljuset som pinsamt, och det tar tid innan han vänjer sig. Men den som är anpassad till det mäktiga ljuset, upplever det som skönt och gläder sig åt det. Det är ändå samma ljus.

Det finns en djävul. Iblis heter han, och han försöker förföra människorna. Han har ingen makt men är liksom allting annat skapad av Allah. Iblis är, liksom människorna, i grunden varken god eller ond, men han har förkastat Guds lära och blivit stolt. Han har precis som de andra förnuftiga varelserna fått välja mellan gott och ont och valt det senare. — Dessutom finns det sata-

ner. De kan vara människor, änglar eller något annat, som så att säga arbetar för det onda. Muhammeds motståndare bland araberna t. ex. kallas sataner.

Koranen talar om att det finns djur i paradiset, där djurens själ lever vidare. Djuren har liksom allt annat skapats för människans skull. De är underställda oss för att vi skall utnyttja dem på bästa sätt och naturligtvis också behandla dem på bästa sätt. Vi har ansvar för dem. Somliga djur har vi fått för att äta, andra för att de skall vara oss till annan nytta.

I fråga om förhållandet mellan man och kvinna har Islam ett klart könsrollstänkande. Vi tilldelar mannen och kvinnan vissa uppgifter, som de skall utföra — men därutöver ger vi dem full frihet att göra vad de vill. På mannen ankommer att försörja sin familj. Det är en oavvislig plikt — oberoende av hur förmoden hustrun kan vara. Hustruns skyldighet är att uppföstra barnen. Men en man och en hustru kan komma överens om att vända på rollerna så att hustrun försörjer mannen, men då skall det vara en ömsesidig överenskommelse. En kvinna som inte har några barn att uppföstra är fullt fri att arbeta. — Att bilda familj är för övrigt nästan en religiös plikt för en muslim. Celibat förekommer inte inom Islam. Under vissa sociala förhållanden krävs det av män som har ekonomisk möjlighet och tillräcklig emotionell mognad att de skall ta sig an flera hustrur, upp till fyra.

Något som kan förefalla främmande för en västerlänning är kravet att man skall sänka blicken, när man ute i världens myller möter en person av motsatt kön. Detta upplevs inte av oss som onaturligt, men det är utan tvekan hindrande, och helst skall samhället ordnas så att man undviker att möta personer av motsatt kön. Det bör finnas två parallella samhällen, ett för män och ett för kvinnor. I somliga islamiska länder har man infört ett beslöjande av kvinnan, som gör det onödigt för männen att sänka blicken.

Men i hemmet finns inga sådana här inskränkningar, och vi förlägger huvuddelen av det sociala livet till hemmet.

Äktenskap ingås så att föräldrarna föreslår äktenskapspartner, och sedan träffas de unga i hemmet och får själva ta ställning till om de vill gifta sig. Det är inte fråga om några påtvingade äktenskap, men försla-

gen kommer som regel från föräldrarna. Det är dock inget som hindrar t. ex. att den unge själv kan ha hört att någon god vän har en syster/broder, och då kan han/hon gå till föräldrarna och föreslå ett eventuellt äktenskap.

Misslyckade äktenskap kan upplösas genom skilsmässa, som dock måste föregås av två månaders medling. Skilsmässa är mycket ovanligt i muslimiska länder.

Hur är en muslim som medmänniska? Muhammed har sagt, att muslim är den för vars händer och tunga andra människor är säkra. Det är alltså en som inte skadar andra, varken verbalt eller materiellt. Människorna skall behandlas som bröder och systrar och man skall göra dem gott — och i detta att göra gott ingår att man skall undervisa dem om Islam. Religion är att tjäna — tjäna Allah, gudsprofeterna och alla muslimer och andra människor. Muhammed säger: "Människosläktet är Allahs familj; den bästa bland människor är den som mest tjänar Hans skapade varelser."

Muhammed är för oss ingen gud men en förebild. Då vi studerar profetens liv, kan vi se hur Islam skall praktiseras. Genom Muhammed, sitt språkrör, talade Allah till oss människor och gav oss Koranen, som är mänsklighetens universella lagbok för alla tider.

Vi muslimer känner stor gemenskap med religiösa inom andra religioner. De fromma inom kristendomen, judendomen o. s. v. arbetar för samma mål som vi. Koranen drar emellertid en skiljegräns mellan skriftreligionernas folk och månggudadyrkarna. (Muhammed avskaffade ju månggudadyrkan bland araberna.) Skriftreligionernas folk är också likställda med muslimer i många praktiska frågor. Vi får gifta oss med dem, och det sociala umgänget är helt ohindrat.

Religiöst tvång är uttryckligen förbjudet i Koranen. Kyrkor, kloster och synagogor skall respekteras och försvaras.

Hur kom jag själv att bli omvänd till Islam, boende i ett "kristet" men förvärldsligt samhälle? Det är mycket svårt att svara på det. Det är längesedan, och ett svar blir så lätt en efterkonstruktion. Jag minns att jag läste en koranöversättning. Varför jag började med det, vet jag inte. Men en dag hade jag den i handen och läste i den. Jag läste

även litet annan islamisk litteratur. Och jag konstaterade att det här är ingenting nytt, ingenting egendomligt. Det här är ju vad jag tror på. Det var knappast en omvändelse utan bara att jag igenkände mina egna tankar i den islamiska läran. Det är för övrigt ett rätt vanligt svar av så kallade omvända muslimer att de i Islam bara har påträffat vad de redan trodde på. Vi anser att alla barn är födda muslimer (i ordets grundbetydelse: en som är undergiven Allahs vilja), och när man med öppet och intresserat sinne läser Koranen, känner man igen sig (om man fått tag på en hygglig översättning, men sådana är det inte gott om). Islam har presenterats mycket dåligt i Europa. Muslimer har överhuvud taget inte presenterat Islam i Europa förrän på allra senaste tiden, frånsett i Spanien och på Balkan.

Jag tillhör Ahmadiyya-församlingen. Det är en islamisk missionsrörelse som arbetar i bl. a. Europa, men det är också en messiansk rörelse. Det finns nämligen inom Islam, liksom inom andra religioner, profetier om en messiasgestalt som skall komma i "den yttersta tiden". Och en gång varje sekel kommer en muslimsk reformator — vi tror att förra seklets reformator var Hadrat Mirza Ghulam Ahmad från Qadian i Indien, vår församlings grundare, och denne var då också den utlovade Messias (och kristendomens återkomne Kristus). Vi tror att han i sig förenar alla religioner så att alla religioners anhängare skall kunna tro på honom och komma till Islam genom honom. Han var förbunden med olika folk på olika sätt. Han var muslim trosmässigt, han levde i ett land som behärskades av kristna, han levde bland hinduer och var av persisk härstamning.

I Europa finns nu islamiska missioner på olika platser. Vi har byggt moskéer i London, Haag, Hamburg, Frankfurt, Zürich och Köpenhamn — den senare öppnades 1967. (I Sverige finns ännu ingen moské.) Vi har dessutom mission i Madrid och undermissioner på andra punkter, bl. a. i Stockholm, där jag är ansvarig för den. Köpenhamn leder verksamheten i Skandinavien. Vi har församlingar i Stockholm, på västkusten och i Skåne. I Göteborg och Malmö har vi undervisning för muslimska barn; det rör sig om 25—30 elever. I Göteborg har vi också undervisning för muslimska

(Forts. på sid. 13)

Birgit Cars:

KVÄLLAR MED MARTINUS

När jag i början av juli förra året kom till Klint på Själlands nordvästkust och för några dagar slog upp mina bopålar i Kosmos ferieby, var det i avsikt att — så gott det sig göra lät — bilda mig en alldeles egen uppfattning om Martinus. Jag hade läst ett par av hans böcker och hört ett föredrag om hans kosmologi, och jag kände till de yttre konturerna kring hans levnad. Nu ville jag veta, vem Martinus egentligen var.

Jag kan inte beskriva Martinus, för värme och godhet låter sig inte beskrivas. Och fast jag fick sitta vid samma bord som han i Martinusvännernas krets under fyra kvällar, kan jag säkert inte få någon att känna, vilken glädje det var. Han var ingen märkvärdig människa till det yttre med sina grova drag och sin klumpiga kropp, varken vördnadsbjudande eller på annat sätt ovanlig, snarare en rörande, lite blyg och tafatt person, men alltid mycket vital trots sin relativt höga ålder. Han tyckte om att tala med oss om sin barndom och om allt det som hänt i hans liv. Och så hade han också en uppsättning lustiga, enkla historier, som han gärna berättade, levande och dramatiskt med sitt glada leende och sitt hjärtliga skratt. Man lyssnade till Martinus. Han var alltid i centrum på ett naturligt och enkelt sätt, hedersgästen, som framför allt skulle trivas. Man väntade sig ingenting särskilt av honom, frågade inte så mycket, älskade kanske hans väsen mer än hans ord. Ibland blev han allvarig. Blicken djupnade. Och ville man verkligen veta något, fick man oftast ett mycket bestämt och säkert svar.

En kväll höll Martinus ett föredrag inför stor publik. Han var klädd i en mörkblå kostym, lite ålderdomlig som alla hans kläder. Hans entré och hans väg fram till podiet verkade mödosam, och hans röst var i början rätt spänd, som en ovan och osäker talare brukar vara. Men snart greps han själv av sitt ämne, av sin glädje över de himmelska världar han berättade om, av sin egen förkunnelses allvar. Röstten djupnade och hans ord fick tyngd. Martinus blev ivrig men aldrig högljudd eller patetisk. Han de-

lade med sig av det som han själv fått uppleva utan avsikt att övertyga, omvända eller tvinga någon till tro. När Martinus lämnade podiet och gick tillbaka över estraden, såg han ut som ett barn som har lyckats med något, vinkade lite åt oss och log. Och när vi kom ut ur salen, stod han därute och väntade på oss, lite ensam, liksom innesluten i en glädje, som strålade fram ur hans ögon och genom hans leende, som var så underbart vackert och varmt. Aldrig förr har jag sett det lysa så kring en människa, inte av något slags himmelsk strålgång men av en uppriktig, värmande, lysande jordisk glädje, som sakta flödade in i mitt eget hjärta, när jag såg på Martinus och älskade honom för hans godhets och ödmjukhets och hans tafatta barnslighets skull.

Och sen jag kom hem har jag fortsatt att träffa Martinus. Nu i hans böcker, som är så många, att de aldrig tar slut, och så svåra att smälta i början, därför att stilen är ordrik och okoncentrerad och innehåller fantastiskt och nytt. Martinus skolunderbyggnad är minimal och det måste man komma ihåg, när den intolerans och kritiklusta, som är så främmande för honom själv, vill sticka upp sina huvuden hos en läsvan person. Innehållet i böckerna är det väsentliga, den kosmiska upplevelsen, det andliga vetande, som Martinus säger, att han har fått, världsbilden som han vill ge oss. Denna världsbild försöker Martinus visa oss i första hand genom vackra symboler, där varje färg har sin egen betydelse. Symbolerna är det väsentliga i hans kosmologi, utgångspunkten för alla hans arbeten. Man finner dem huvudsakligen i Livets bok (7 delar, varav bara den första finns översatt till svenska ännu) och i Symbolboken, som är under utgivning. Symbolerna, menar Martinus, kan inte förvanskas på samma sätt som det skrivna ordet. De är också lättare att tillgodogöra sig och förstå. Ändå är det mycket väsentligt, skulle jag tro, för den som är eller blir en Martinus-vän, att läsa fler av hans böcker. Kosmiska lektioner t. ex. eller Logik och framför allt hans egen redogörelse för den genomgripande kosmiska upplevelse, som alla hans böcker ju bygger på.

De kan skaffas genom Hälsans förlag i Linköping.

Och Martinus världsbild som han beskriver den själv:

"Jag såg, att världsalltet utgjorde ett enda stort, levande väsen, i vilket alla andra väsen var för sig var organ, och att vi alla — människor, djur, växter och mineraler — utgjorde en enda familj, bildligt talat av samma kött och blod. — Jag kände hela världsalltet genomströmmat av en oändlig kärlek och visdom. — Jag såg, att jag var ett odödligt väsen och att alla andra väsen i tillvaron var eviga realiteter, vilka liksom jag själv hade en oändlig kedja av tidigare upplevda liv bakom sig, att vi alla utvecklats från låga, primitiva tillvarorformer till vårt nuvarande stadium, att detta endast var ett tillfälligt led i denna utvecklingsskala och vi sålunda alla var på väg framåt mot gigantiskt höga tillvaroplan i fjärran."

Jag tror på Martinus för att han är som ett barn, okomplicerad och renhjärtad, för att hans väsen är ödmjukt och hans tankar präglas av tolerans. Och jag vill tro på hans världsbild, hur fantastisk den än kan verka, för att den tycks mig så rättvis. Och för att den gudom han pekar på låter oss söka sanningen själva och låter oss lära oss själva på vår eviga vandring genom mörker och ljus, att kärlek till nästan och till allt det som lever omkring oss är livets innersta mening och mål.

Anm. Birgit Cars är fil. mag. och bibliotekarie vid Stifts- och landsbiblioteket i Linköping.

Din personliga BIORYTM

uträknas enl. medicinalrådet dr. Wilhelm Fliess' metod, byggd på strikt vetenskapliga forskningsrön.

1. Biorytmogram eller pulsationsrytmen.
2. Högsta försäkringsskydd mot den egna mänskliga faktorn.

Övärderligt för bl. a. varje bilförare — enl. statistiskt underlag. Begär information! H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

UFO-VARELSER IAKTTAGNA I USA

NICAP (The National Investigations Committee on Aerial Phenomena — med högkvarter i Washington) har sedan 1956 undersökt många fall, där vittnen uppger sig ha sett främmande varelser i eller i närheten av s. k. flygande tefat. En del av vittnena är personer med gott samhälleligt anseende, omtalar NICAPs tidskrift, **UFO Investigator**, och deras vittnesmål har inte blivit tillbakavisade, men odiskutabla bevis för existensen av "ufonauter" finns ännu inte.

Ett fall undersöktes för NICAP av mr C. R. Ricks, Idaho Falls, Idaho. Huvudvittnen var två 23-åriga navajoindianer, Willie Begay och Guy Tossie, arbetare på en ranch. Utom med dessa talade mr Ricks även med poliser och andra vittnen.

Det var kvällen den 2 november 1967 vid halv tiotiden som indianerna hade sin upplevelse. De kom i bil och fick se ett bländande sken. Först trodde de att det var blixten, men så upptäckte de ett litet kupolförsett UFO nära marken. Bilen stannade av sig själv, och vittnena kunde se två små figurer inne i den genomskinliga kupolen. Så öppnades denna och en av figurerna kom ut och ned på marken. Han gick med ett slags "glidande rörelse". I ljuset från föremålet kunde indianerna se främlingens utseende. Han var omkring en meter hög, ansiktet var "skrovligt" med djupa fåror,

munnen var en skåra med mycket tunna läppar eller inga alls, öronen stora, ögonen runda; ingen näsa kunde ses.

Den underlige främlingen öppnade ena bildörren och steg in i bilen, varpå denna satte sig i rörelse bort från vägen. Någon elektromagnetisk påverkan på bilen hade inte förekommit: motorn var i gång, och billyktorna lyste. Inget av vittnena kunde säga om främlingen verkligen körde bilen; de trodde att den kanske drevs av någon kraft från UFOt. När bilen stannade omkring 20 meter från vägen, öppnade Guy Tossie dörren, kastade sig ut och sprang tillbaka till vägen.

Sedan Tossie hade flytt, började främlingen "prata" med Willie Begay, men hans ljud var obegripliga. Indianen sa sedan till mr Ricks att ljuden var höga och snabba "som hos kvinnor" eller "hos en fågel". Willie Begay berättade att han hade varit så rädd att han trodde han skulle svimma.

Efter en stund kom den andre "ufonauten" fram i närheten av bilen, och sedan gick båda de främmande varelserna tillbaka till UFOt och steg in i det. Kupolen stängdes, och föremålet steg uppåt i en sicksackrörelse.

Guy Tossie hade under tiden sprungit bort till en lantgård. Han kom in där i mycket upprört tillstånd och försökte förklara vad som

hade hänt. Vad han sa verkade osammanhängande, men fastän han fortfarande var rädd, övertalades han att tillsammans med farmaren, mr Hammond, och dennes tonårige son åka med i deras bil till platsen för händelserna. De fann där att indianernas bil fortfarande stod vid sidan av vägen, och i den satt Willie Begay, darrande och blundande.

(Åtskilliga detaljer i redogörelsen i UFO Investigator har utelämnats i vår framställning.)

Händelsen rapporterades till polisen, och en undersökning gjordes. Polisman Tom Harper säger i sin officiella rapport att indianerna fortfarande var märkbart rädda, när han talade med dem. De hade druckit öl men var inte berusade. Det framkom under undersökningen att boskap i området hade kommit i panikflykt vid tiden för indianernas möte med främlingarna, och hundar hade blivit skrämde av något den kvällen. Detta kunde mr Ricks bekräfta, och han talade också med en Mrs Claude Mann, som sa att "hennes boskap bröt sig igenom en stål-rörsport den kvällen", och "sedan de inringats, bröt de sig återigen ut från sitt betesområde genom att ta sig igenom ett stängsel".

En Mrs Elaine Quinn såg ett UFO i luften den där natten. Hon omtalade för mr Ricks att hon under en bilfärd sett ett orangefärgat ljus i låg bana. Det tycktes rotera och gick i sicksack. Hennes uppgifter om färg, rotation, sicksackrörelse och tid stämmer med indianernas iakttagelse, som hon fick kännedom om först följande dag.

Mr Ricks hörde talas om en annan person i trakten som hade stött på ett UFO och två underliga varelser samma kväll som indianernas upplevelse. Dagen efter händelsen hade vittnet talat om vad han sett för en vän och dennes hustru, vilka blev övertygade om att händelsen verkligen inträffat. Men då vittnet var rädd att bli förlöjligad, höll han i fortsättningen tyst för att undvika publicitet. Ricks fick händelsen relaterad för sig av de två personer som fått höra mannens berättelse.

Det var vid halv 12-tiden kvällen den 2 november 1967. Vittnet kom i sin truck på highway 48, när ett UFO sänkte sig framför hans fordon och stoppade det. En liten varelse steg ur föremålet och försökte komma in i trucken, knackade på rutan.

Sedan varelsen misslyckats med att ta sig in, begav den sig tillbaka till sin farkost och körde iväg.

Vittnet var mycket uppskakat efter händelsen och rädd att han förlorat förståndet. Natten efter kunde han inte sova. Ricks lyckades få träffa honom. Han var hövlig men kort, ville inte berätta något. Men två veckor senare träffade Ricks vittnet igen. Mannen omtalade nu att han vid tiden för händelsen nyligen haft skilsmässa från sin fru och inte varit i känslomässig balans. Fastän han inte var någon drinkare, hade han tagit sig några öl. Hans vägran att diskutera sin upplevelse berodde till stor del på att han var rädd att folk skulle säga att han druckit för mycket så att han "sett saker".

Ricks fick ett gott intryck av mannen, en arbetare, som tycktes ha genomsnittlig eller något över genomsnittlig intelligens.

Om indianerna sa Ricks, sedan han talat ingående med dem och med personer som kände dem, att han var övertygad om att de inte hade vare sig vilja eller förstånd att hitta på en sak av dessa dimensioner. De är enkla, ärliga människor, som motvilligt berättade vad de varit med om.

Några vetenskapare har på NICAPs uppdrag studerat rapporterna om det ovannämnda fallet (samt fem andra händelser, som inte medtagits här). En psykiater, dr Allen S. Mariner, säger att detta fall tycks övertygande. Han pekar på vittnenas mycket starka emotionella reaktion, som tycks rimlig och riktig i en sådan situation. Vittnesuppgifterna förändrades heller inte under korsförhör. Djur var skrämde i trakten, och liknande uppgifter om UFO och varelser kom från en tredje person. Det förhållandet att vittnena hade druckit öl, tycker dr Mariner inte har så stor betydelse. Deras panikreaktioner är inte alls typiska för reaktioner under alkohelpåverkan. Dessutom, säger dr Ma-

riner, är det osannolikt att två män skulle reagera med panik och vara eniga om orsaken till sin fruktan, om orsaken inte varit något verkligt.

En dr F. J. Manalac, "Psychiatric Director" för en mentalklinik, säger att de sex fall som han studerat rapporterna om (bland dem indianernas upplevelse) ingenting bevisar men att de antyder att möjligheten att sådana här fenomen existerar är mycket stor. Dr Manalac är benägen att godta rapporterna.

Dr Norman S. Wolf, biolog, undrar varför främlingarna försökte samtala med vittnena på sitt främmande tungomål. (Om de är högt intelligenta, borde de ha förstått det lönlösa i detta. Men det kan ju vara så att de små varelser som ofta har setts i närheten av UFOs, inte alltid är samma intelligenser som står bakom den högtstående tekniken, utan ibland lägre varelser som skickats hit i något syfte eller bor på samma planet som högre utvecklade varelser och har lärt sig manövrera farkosterna. Red:s kommentar.)

En framstående psykolog, som inte vill framträda med sitt namn, säger att han tror att de flesta vittnena i de sex fallen har sett vad de säger att de har sett. Han har intrycket att humanoider existerar — möjligen kommer de från flera olika humanoidkulturer som undersöker jorden.

En dr Hugh S. Brown (M.D.) har intrycket att alla sex händelserna är påhittade eller hallucinationer. Han rekommenderar en fullständig personlighetsundersökning av folk som säger sig ha bevittnat sådana här saker.

(Källa: UFO Investigator.)

Jag tror på det okända, på allt det som vi inte kan fatta med förnuftet. Jag tror att det som övergår vårt förstånd är ett enkelt faktum i andra dimensioner och att det i det okändas rike finns en oändlig kraft till godhet.

Charlie Chaplin

KONTAKT

DAM söker seriös väninna för samvaro och/eller brevväxling. Hoppas på uppriktig vänskap. Svar till "Stockholm", denna tidskrift f. v. b.

*

PARANT DAM (änka), biologisk ålder 52 men mycket mycket yngre inombords, språkkunnig, musikintresserad, ekonomiskt oberoende önskar lära känna en man med "djupare" intressen. Svar till "En vän", denna tidskrift f. v. b.

BREV

Apropå Ulf Allenbäcks brev i nr 9, 1969, angående ordet »påskalam» i samband med Jesu sista måltid med lärjungarna vill jag omtala att det nyligen på Verbums förlag utkommit en bok, »Evangelium enligt Lukas» i nyöversättning av fil. dr. Herman Ljungvik, där ordet »påskmåltid» konsekvent används. Det är för övrigt en upplevelse att läsa denna översättning av Lukas-evangeliet, eftersom den har en mycket mer »nära» verklighetsprägel än den allmänna bibelöversättningen.

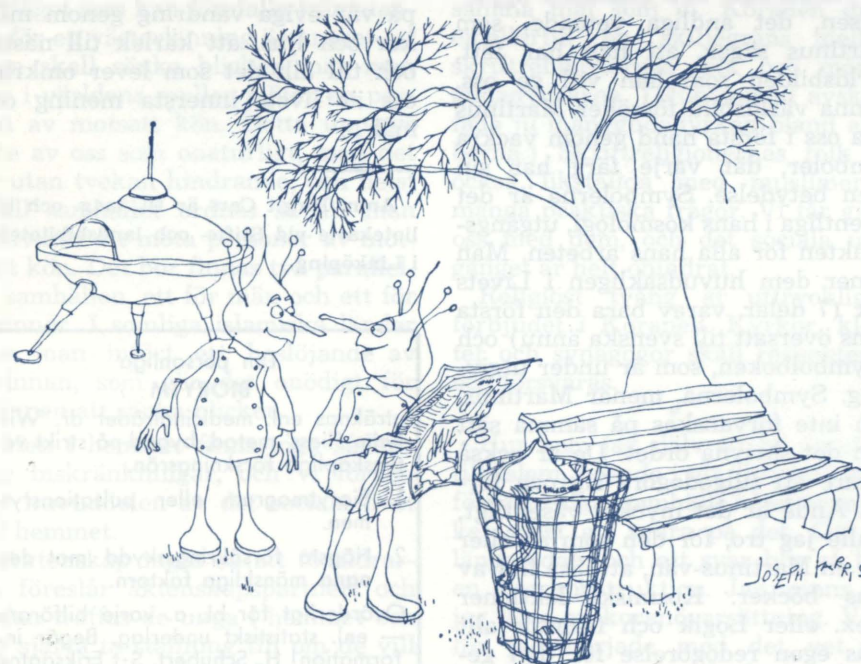
Thor-Leif Dahnielson

Njut av livet...
— Gå med i **WARDO!**
WARDO, Box 7051, 550 07 Jönköping

NY SVENSK UFO-TIDSKRIFT

Varje månad med de senaste tefatsnyheterna, kosmisk filosofi, rymdvetenskap, etc. Provex gratis.

KOSMISK BULLETIN
Box 151, 575 00 EKSJÖ

Hörru, titta! Här är en rapport som säger att vi inte finns.

MWO-healinginstrumentet och kroppsennergialstraren

omtalad i SÖKAREN nr 8, 1965

demonstreras av H. Schubert, som även ger behandling (t. ex. hembesök).

Adress: **S:t Eriksgatan 109, Stockholm**
Va. Tel. 33 19 32.

Ref. och behandling:

Salong WALLENSTJERNA, Artillerig.
83, tel. 61 30 26.

Alltmer populära manastrålande

LAPIS LINGUA

den mexikanska, tjugigt turkosskimrande

"TUR-smyckestenen"

från Sierra Madres inre — se SÖKAREN nr 1, 1964! — lovordad av framstående psykometriker och pendelspecialister, kan erhållas genom H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, 113 31 Stockholm Va. Tel. 33 19 32. Många positiva uttalanden om L. L. finns av lyckliga ägare.

PROF. SCHJELDERUP

Den 15 juni hade **Aftonbladet** en artikel där nu 74-åriga professor Harald Schjelderup i Oslo intervjuades. Skribent var Anne-Marie Ehrenkrona. Schjelderup är psykolog men har ett starkt intresse för parapsykologi. Han är författare till "Den dolda människan", som kom ut i Sverige på Orion/Forum 1961 men som längesedan är slutsåld.

Schjelderup berättar för journalisten från AB att han undersökt en mängd olika fenomen — sanndrömmar, framtidssyn, utomkroppsliga upplevelser, psykometri, transmediumism m.m. — och, även om en del av det han undersökt har visat sig vara bluff, finns det en kärna av äkta utomnormala företeelser. Professorn är som alla sanna vetenskapare försiktig i sina uttalanden om sin forsknings resultat. Men han säger att telepati, d. v. s. tankeöverföring, numer är ett vetenskapligt erkänt fenomen och att många av den parapsykologiska forskningens rön pekar på "att det finns något i människans själ, som övervinner döden". Schjelderup säger också att frågan om det finns ett liv efter detta inte är bara ett religiöst problem utan också i hög grad ett vetenskapligt.

På frågan om han tror att vi levit i tidigare existenser på jorden, svarar Schjelderup att det är en fascinerande tanke men att det ännu inte finns några vetenskapliga bevis för reinkarnationsläran. "Många avfärdar den som typiskt indisk. Men den österländska visdomen är inte fy skam. Vad går upp emot de urgamla Veda-skrifterna och Bhagavad-Gita?"

VARIFRÅN KOMMER TEFATEN?

En av våra läsare i Helsingfors lägger i ett brev fram idén att de flygande tefaten kan komma från en systerplanet till jorden som alltid befinner sig på andra sidan solen, ty där är ett ännu utforskat område av himlavalvet. "Liksom flera planeter har satelliter som roterar runt sin planet på diametralt motsatta sidor av densamma, så kan väl också solen ha en andra jord-satellit på motsatta sidan av solen och som roterar runt solen med samma vinkelhastighet som

jorden gör." Vi skulle aldrig få se denna vår systerplanet, eftersom det ständigt skulle vara en rät linje mellan jorden—solen—systerplanet.

Denna idé har även framförts av ufologer i Amerika, och Condonrapporten ägnar ett par sidor åt den (sid. 30—31). Idén är klart omöjlig, förklarar professor Condon, ty en sådan planet skulle påverkas i sin bana av andra himlakroppar och inte ständigt kunna befinna sig bakom solen. Dessutom skulle den påverka andra planeters banor, t. ex. Venus, på ett sätt som nu inte sker.

Den hypotetiska systerplaneten kallas Clarion, och den förekommer bl. a. i en bok av den i Amerika inte obekante, nyligen avlidne kontaktmannen Truman Bethurum, som fick sina upplysningar från en vac-ker rymdkvinna, Aura Rhanes.

Däremot är det tänkbart att Mars månar, Fobos och Deimos, kan tjänstgöra som baser för tefaten. Fobos torde vara cirka 1 1/2 mil i diameter och Deimos cirka 1/2 mil. De upptäcktes 1877. Den ryske astrofysikern I. S. Shklovski lade 1959 fram idén att Fobos är en konstgjord satellit. Salisbury och H. M. Sinton delar hans mening, och det finns uppgifter om att självaste Fred Hoyle gillar teorin.

Shklovski tror att Fobos är gjord av aluminium och ihålig. Den rör sig i en bana som är mer än tre gånger snabbare än Mars' bana. Detta är omöjligt för en naturlig måne, som inte kan röra sig snabbare än den planet som den kretsar kring, eftersom både planet och måne ursprungligen blev till av samma massa. Dessutom saktar sig Fobos allteftersom tiden går, och den rör sig allt närmare Mars.

ROBERT KENNEDY OCH UFO

I ett brev till Gray Barker i **Saucer News** skrev senator Robert F. Kennedy den 9 maj 1968 att han var medlem i ett tefatssällskap, **Amalgamated Flying Saucers Association**, och att han liksom många andra amerikaner var intresserad av UFO-fenomenet. Han önskade att det skulle forskas mer om UFO och hoppades att sanningen om fenomenet en gång skulle bli uppenbar.

KOSMISK BULLETIN

Thor-Leif Dahnielson är en ung man i Eksjö som har beslutat sig för att ge ut en **kosmisk bulletin** med 12 nummer om året. (Lösnummer kostar 1:50 och helårsprenumeration 15:—. Provex. gratis. Se annons!) Det är fråga om en Adamski-orienterad UFO-tidskrift, men även en del sociala problem skall tas upp, meddelas det, såsom knarkandet, brottsligheten, fängelsevärden.

Den nya tidskriften, som är i stenciltryck, innehåller korta artiklar om UFO — det är klipp, eller det bygger på klipp, ur nyhetspressen — och där ges även en del "kosmisk filosofi" från **Cosmic Bulletin** (som vi förmodar är den tidskrift som Adamski en gång startade), den danska UFO Kontakt samt från redaktörens egen penna.

Dahnielson, som är totalvägrare till försvaret, för fram icke-våldstankar och Kärlekens idé.

UFO-INFORMATION

UFO-Motala har gett ut de första numren av ett informationsblad som man avser att skicka ut till ufologiskt verksamma grupper och personer.

NORSK UFO-TIDSKRIFT

Fakta? heter en nystartad norsk UFO-tidskrift, som ges ut av Asle Overholdt, Postboks 2720, 5010 Bergen. Priset är n. kr. 20:00 pr år (6 nummer). Postgiro 32 17 52. I tidskriften behandlas även kosmisk filosofi, parapsykiska fenomen och annat märkligt. Den intresserade kan begära provnummer.

*

Det finns 150 miljarder solar i vår egen galax. Om endast 10 procent av dem har planeter som snurrar omkring sig, och om endast 1 procent av dessa kan frambringa intelligent liv, så kan UFOs komma från någon eller några av 150 miljoner främmande världar i vår egen galaktiska omgivning.

Människan på jorden har åstadkommit en avancerad teknik och bl. a. beträtt en främmande himlakropp endast 5.000 år efter det hon stigit upp ur barbarstadiet. Det kan hända att andra planeter har en humanoid evolution, där barbarstadiet lämnades för långt mer än 5.000 år sedan och där alltså utvecklingen befinner sig i ett mycket senare stadium än på vår jord.

SÄLLSKAPET FÖR PARAPSYKOLOGISK FORSKNING (SPF). Box 206, 182 52 Djursholm 2. Tel. 08/85 58 52 (sekreteraren läroverksadjunkt Eric Uggle).

Ordförande: Skolöverläkaren Gösta Rodhe.

Tidskrift: SPF-information, som utdelas endast till medlemmar och då utan kostnad.

Som litteratur rekommenderas arbeten av Björkhem och Qvarnström.

Sällskapets boksamling har uppgått i Statens Psykologisk-Pedagogiska bibliotek, Hagagatan 23 A, 113 47 Stockholm. Tel. 08/22 81 60.

SVENSKA BUDDISTISKA SAMFUND. DET.

Sekretariat för Sverige och de andra skandinaviska länderna: Mörk, 452 00 Strömstad. Tel. 0526/331 17. (Erling Johansson.)

Sekretariat för övriga utlandet: Box 236, 441 00 Alingsås. Tel. 0322/157 94, 135 24. (Marcel Sirander.)

Tidskrift: **Buddist-Bulletin**. Adress: Mörk, 452 00 Strömstad. Postgiro 47 06 16. 10:— per år. Utgivare: Erling Johansson.

Som litteratur rekommenderas Dhammapada, buddistiska aforismer, översatta och kommenterade av Rune E. A. Johansson. Natur och Kultur, Stockholm, 1967.

Svenska Buddhistiska Samfundet har till uppgift att bilda en föreningslänk mellan dem som försöker tillämpa Buddhas lära i det dagliga livet, samt att verka för ökad kunskap om buddhistisk litteratur.

BUDDHISMENS VÄNNER. Ven. Amita Nisatta, Ringvägen 103 B, 116 60 Stockholm. Tel. 08/43 53 61.

En sammanslutning av buddhistiskt intresserade. Dess uppgift är att sprida upplysning om buddhismen och buddhistiska företeelser. Den som av eget, personligt intresse vill tränga djupare in i läran genom kurser, privat undervisning och buddhistisk samvaro kan ta kontakt med Amita Nisatta. — Kursverksamhet, undervisning, föreläsungsverksamhet.

SÄLLSKAPET FÖR BUDDHISTISK INFORMATION (SBI).

Ordförande: Amita Nisatta.

Sekreterare: Gunnar Vinita Gällmo, Ö. Agatan 13, 753 22 Uppsala.

Tidskrift: Bodhi.

TIBETAN FRIENDSHIP GROUP. Amita Nisatta. — Hjälpverksamhet.

ISLAMS AHMADIYYA-FÖRSAMLING. Steningevägen 4, 121 42 Johanneshov. Tel. 08/81 26 37.

Ordförande: Mahmud Eriksson.

Lokalavdelningar finns i Stockholm, Göteborg, Kungälv, Malmö, Lund och Ystad.

Tidskrift: Aktiv Islam. Redaktör Mahmud Eriksson.

Litteratur på danska:

Översättning av Koranen samt "Muhammad — Liv og laere" (båda utgivna av Borgens forlag).

Ahmediyya-församlingen är en internationell islamisk missionsrörelse som vill berika hela mänskligheten med Koranens outtömliga skatter.

BAHA'I. Mathilda Jungstedts väg 27, 122 35 Enskede. Tel. 08/48 88 95.

Ledare: Nationella Andliga Baha'irådet för Sverige.

Lokalavdelningar:

Stockholm: Mathilda Jungstedts väg 27, 122 35 Stockholm. Tel. 08/48 88 95.

Göteborg: Box 3023, 400 43 Göteborg 30. Tel. 031/49 29 44.

Uppsala: Box 130 18, 750 13 Uppsala 13. Tel. 018/14 82 47.

Västerås: Box 100 29, 720 10 Västerås 10. Tel. 021/18 90 86.

Karlstad: Box 3044, 650 03 Karlstad 3. Tel. 054/11 34 65.

Visby: Box 208, 621 02 Visby 2. Tel. 0498/117 48.

Hultsfred: Box 103, 577 00 Hultsfred. Tel. 0495/112 53.

Märsta: Box 59, 195 01 Märsta 1. Tel. 0760/406 59.

Litteratur:

Utvalda skrifter av Baha'u'llah. Baha'u'llahs förborgade ord. Sverre Holmsen: De upplysta horisonterna.

Baha'i-religionen, som är en kallelse till religiös enhet, hävdar principen om ett fritt och oberoende sökande efter sanningen, erkänner Guds och hans profeters enhet, fastslår att religion måste överensstämma med vetenskap och förnuft samt arbetar för att upprätta och bibehålla universell fred genom därför nödvändiga institutioner.

SUFI-RÖRELSEN. Stavgårdsgatan 57, 161 37 Bromma. Tel. 08/25 07 73.

Nationalrepresentant: Fru Anna-Greta Karima Angström.

Lokalavdelningar:

Falun: Fröken Gun Leifert, Åsgatan 14-16, 791 00 Falun. Tel. 023/143 15.

Göteborg: Doktorinnan Gunborg Petersson, Kobbarnas väg 1 C, 416 64 Göteborg. Tel. 031/15 63 65.

Sollentuna: B. Berild, Igelkottsvägen 3, 191 46 Sollentuna. Tel. 08/35 42 32.

Djursholm: Direktör Fredr. Wretman,

Yngvevägen 10, 182 64 Djursholm. Tel. 08/755 38 20.

Böcker på svenska av Inayat Khan: Gayan, Vadan, Livets Ändamål. På engelska: The Message i tolv band m. fl.

För att sprida den urgamla sufivisdomen i Västerlandet grundade den indiske mystikern och filosofen Hazrat Inayat Khan (f. 1882) sufi-rörelsen. — För sufierna är levnadsvisheten det väsentliga och kärleken deras enda trosbekännelse. Sufi-rörelsen vill verka för en ökad förståelse mellan skilda religioner, raser och nationer. Den är starkt ekumenisk, och under dess "universella gudstjänster" tänds ett ljus för var och en av de stora, levande religionerna, och korta stycken läses ur dessa religioners urkunder. "Sufism är all religions innersta kärna vilket är själens förädling", sade Pir-O-Murshid Musharaff Khan.

STIFTELSEN MARTINUS INSTITUT I SVERIGE. Trasthagen 5, 181 41 Lidingö. Tel. 08/766 40 09.

Tidskrift: Kosmos.

Litteratur från Hälsans Förlag, Box 3024, 580 03 Linköping. I första hand rekommenderas: Livets bok del I, Logik, Kosmiska lektioner, Kring min missions födelse, Den fullkomliga födan och Den längst levande avguden — samtliga av Martinus.

Samfund eller förening finns ej.

GRALSVÄKTARNAS SAMFUND. Elisabeth Ståhlgren, Möregatan 8, 116 27 Stockholm. Tel. 08/43 05 79, 25 23 44.

Litteratur:

Agni Yoga eller Eldens yoga, 14:—. Evighet — oändlighet, 22:—. Tolkning av Johannes' uppenbarelse. 26:—.

Alla tre böckerna har skrivits av Elisabeth Ståhlgren och kan erhållas från Reformförlaget, Box 16 186, 103 24 Stockholm 16.

MANDAGSGRUPPEN. Jan Erik Janhammar, Kilsbogatan 14, 124 45 Bandhagen.

Föredrag i Medborgarhuset, Stockholm, varje måndag höst och vår.

Måndagsgruppen är en fri sökargrupp som söker sanningen var den än finns. Verksamheten började 1951 efter en utbrytning ur Teosofiska Samfundet. Bland föredragshållare som anlitats märks Harry Martinson, Walther Eidlitz, Rajan av Sarawak, Martinus, Lars Korhonen, Rolf Carleson, Sigfrid Fjellander, Anagarika Sugata och Per Anders Fogelström.

Annonsering sker endast i DN, måndagar, under rubriken Kyrkor, religiösa samfund.

MÄNNISKAN

Vad som sker vid döden och återfödelsen enligt hinduernas heliga skrifter.

Av Walther Eidlitz

I hinduernas heliga urkunder finns ett ofantligt vetande om de avlidnas öde. Där är utförliga skildringar av den gradvisa dödsprocessen, som förlöper högst olika för de "väckta" och de "icke väckta". Det finns åskådliga skildringar av de avlidnas långa vandringar genom himlar och helveten, genom många riken av ljusare och dunklare medvetande.

Men allt vetande om de döda och de reinkarnerande är blott en del av insikten om människans väsen och livsmål, som framträder i den indiska uppenbarelsens texter. För att förstå alla de psykiska och fysiska skeendena vid döden och återfödelsen, så som de beskrivs i de indiska heliga skrifterna, är det nödvändigt att man gör klart för sig den indiska uppenbarelsens människobild.

Det som Västerlandet ser som hela människan, summan av det man kallar kropp, själ och ande, är enligt den indiska uppenbarelsen blott ett hölje, som är bildat av materia, fysiskt stoff.

Av grov fysisk materia består den synliga fysiska kroppen med alla dess lemmar och organ. Men även det hos människan som man i Västerlandet betecknar som själ, och ser som något immateriellt, evigt, är enligt de indiska urkunderna likaledes bara ett hölje, bildat av finare, osynlig, ovägbart men dock fysisk materia. Detta hölje betecknas med sanskritordet antahkarana, d.v.s. det "inre sinnet".

Det inre sinnet består av fyra skikt. Det djupaste medvetandeskiktet kallas på sanskrit **citta**. Det liknas i de indiska skrifterna vid en spegel eller en speglade vattenyta, som sant återger alla inkommande intryck. En vanlig spegel har egenskapen att bilderna i den försvinner, så snart som de speglade föremålen avlägsnas. Men bilderna i cittaspeglarna blir alla bevarade. Intrycken av allt man gjort och lidit, tänkt och känt, av allt som människan medvetet eller omedvetet upplevt, lägger sig över cittaspeglarna, och de sjunker djupt ned i den speglade sjön, de

blir bevarade. I cittas ursprungligen klara spegel hopas i stora högar det slam som utgörs av det förflytnas intryck av lust och lidande, sympatier och antipatier, och det utbreder sig som ett smutslager över cittas spegel, så att denna återger intrycken alltmer vanställda och otydliga. — Enligt indisk uppfattning rör det sig här inte endast om intryck från det nuvarande livet utan också om intryck från tallösa förgångna liv.

Med västerländskt uttryckssätt skulle man kunna kalla cittas sjö, som är fylld av de gångna intryckens slam, för det omedvetna eller undermedvetna.

Ett annat medvetandeskikt hos det inre sinnet kallas på sanskrit **manas**. Det uttrycker sig som medvetandets beredskap att uppleva något, vilket leder till ett begär att åter och åter få vara med om det som en gång upplevdes som "gott", det som gav njutning. Det är manas som får oss att se en sak som begärlig och lustfylld, som så att säga ger den färg, så att den uppfattas som tilldragande. Och det är samma manas som låter en annan sak framstå som fränstötande. Manas är det föränderliga skiktet hos det inre sinnet, som känner, vill, begär, hoppas, njuter, räds, vredgas och hatar. Det i vilda vågor upprörda manas framkallar ständigt nya intryck i citta.

Ett tredje skikt av det inre sinnet består av förmågan att överväga och dra slutsatser, förmågan att välja. Denna andens förmåga kallas på sanskrit **buddhi**. Vi kallar den förnuft, intellekt. Buddhi tänker över och fastställer vad som har upplevts. Genom buddhi, förnuftet, ges kunskap om vad det är för något som framkallar ett intryck i cittas spegel, varifrån det kommer, hur det uppnås. Buddhi är objektiv, sakligt bedömande. Men ofta nog grumlade buddhis objektiva bedömning, utan att man är medveten därom, av de impulser, manas stormande vågor, som bryter fram ur djupet. Helt omedvetna, urgamla intryck på citta kan vara orsakerna till uppväl- lande, plötsliga och eljest oförklar-

liga sympatier och antipatier. Mycket obegripligt som människan gör, grymhet m.m., har sin rot i dessa intryck från det förgångna. Och även de flesta intuitioner i konstnärligt, kulturellt och religiöst liv växer fram ur intrycken i citta. Ja, även mycket av det som de lärda betraktar som objektiv vetenskap, är bedrägligt förvanskat och färgat därav.

Även ett fjärde skikt hos det inre sinnet beskrivs i de indiska texterna. Det består också av fin, fysisk materia och är liksom ett organ som gör att människan upplever sig som en enhet. Sanskritordet för detta är **ahamkara**, d.v.s. jagskaparen. Ahamkara är det organ som är nödvändigt för jagmedvetandet.

Men varifrån kommer livet in i kroppen av kött och blod och i de själiska och andliga kropparna av fin fysisk materia? Det betonas dock att alla dessa kroppar består av materia, som i sig själv är livlös, död. Svaret är att såväl den synliga, fysiska kroppen som själen och anden har sitt liv, sitt besjälade, att tacka beröringen med ett obekant, ett X.

Detta helt obekanta X kallas i den indiska uppenbarelseordet för den eviga **atman**. Varje individuell atman, som i hemlighet bor i varje människa, varje levande djur och växt och förlämnar dem liv, hör till en helt annan kategori än den fysiska kroppen och anden. Atmans väsen är i grunden skilt från allt som vi uppfattar med sinnena, mäter med instrument, kan fatta med förnuftet. Enligt urkundernas utsagor är varje individuell atman i ett levande väsen bara en liten droppe av det verkliga, eviga livet. Dess väsen är glädje, sant, evigt vara, rent vetande, rent jag. Atman hör på grund av sin natur inte alls till världen utan till det av tid och rum obegränsade Guds Rike: **ATMAN** över alla atmas, d. v. s. Brahman, eller Gud.

I Bhagavad-Gita, den i västerlandet kanske mest bekanta av de indiska uppenbarelseurkunderna, heter det: "Vet att allt är genomträngt av atman! Svärden skär den inte, vattnet fuktar den inte, elden

bränner den inte, vinden torkar den inte... Outgrundlig är atman, oförstörbar, oförgånglig, oföränderlig, evig."

Med samma andemening säger Upanishaderna: "Atman föds inte, och den dör inte."

Kunskapen om atman är grundvalen för all indisk vishet. Utan den når man inte djupet av de indiska uppenbarelseurkunderna. Denna kunskap om atman är ännu främmande för Västerlandet. Västerländska indologer och även många moderna indier, som står under inflytande av västligt tänkande, anser att läran om den eviga atman är en ren spekulation. Men enligt de indiska heliga skrifterna kan man utan kunskap om atman varken göra dessa urkunder rättvisa eller förstå världen, Gud eller sig själv. Kunskapen om atman är förutsättningen för alla de urgamla indiska frälsningsvägarna, karmayoga, jnanayoga, bhaktiyoga o. s. v.

Enligt indisk åskådning är det möjligt att genom vetenskapen, t. ex. parapsykologin, få kännedom om vad som hänt i de osynliga kropparna av fin fysisk materia vid döden och återfödelsen. Men den eviga atmans liv är enligt indisk uppfattning alltid otillgängligt för jordisk vetenskap. Det sägs: aldrig kan det förgångliga lära känna det oförgångliga. — Aldrig kan det absoluta, i sig självt grundade eviga Varat (sat), bli till förgångligt, begränsat vara (asat), och aldrig kan begränsat, förgångligt vara bli till absolut, evigt Vara. Endast de yttre tecknen, skuggorna av det sanna skeendet, kan förnimmas i den synliga eller osynliga materiens värld. Initiativet ligger inte hos vetenskapligt forskande människor. Alltid har det Eviga initiativet, så sägs det i urkunderna, och så förklarar en guru det. Det Eviga, Gud i alla Hans aspekter, ger sig tillkänna, när Han vill, inte när vi vill. Sådan händelse kallas uppenbarelse.

Men hur kom den individuella atman, som tillhör Guds evighet — liksom en solstråle tillhör solen — in i de för den helt väsensfrämmande jordiska höljena? Skrifterna förklarar: Atman, en droppe gudomligt liv, är också begåvad med en liten del av Guds fria vilja. Eftersom varje atman besitter fri vilja, har den också friheten att välja, om den i kärlek vill tjäna Gud, som är dess ursprung och grund, eller om den vill ägna sig åt själviska njutningar.

Om atman väljer den själviska njutningen, d. v. s. om den vänder

sig från Gud, får den sinnesorgan, sexualorgan o. s. v., psykiska och fysiska höljen av död materia, som den behöver för att kunna njuta av världen. Den kan njuta sinnevärlden först när det eviga Varat är dolt för den, när den blir "kroppsbärare". Genom dess kroppshöljen, dess själviska tankar, förhoppningar, fruktan och begär döljs Guds eviga verklighet liksom av ett förhänge. Atman, det sanna jaget, som med rätt kan säga: "Jag är atman, jag hör till Gud", den säger nu "jag" till något fullkomligt väsensfrämmande. Atman säger "jag" om själen och kroppen. På grund av denna bedrägliga jagkänsla tror den att det öde som dessa olika fysiska höljen möter, är dess eget öde. Och då den eviga atman, "kroppsbäraren", ser förgångligheten hos allt detta, som den anser som "jag" och "mitt", fylls den av fruktan, och den lider och hoppas och roffar åt sig och åstundar ägodelar och makt och kvinna (man) och barn och välgång på jorden och tusentals saker i den främmande materiens och dödens värld. Den hoppas till och med på den illusoriska personlighetens fortbestånd.

Den till kroppshöljerna bundna atman plågas av mångfaldigt lidande, upplever förnedring och orättvisa och njuter endast kortfristig jordisk lycka. Och piskad av ännu ouppfyllda begär, som uppstiger ur intrycken i citta och som följer den över dödens tröskel, går atman vidare över döden till nya födelser och nya dödar utan slut i många existensformer genom en värld av grövre eller finare materia, där den

dock alltid är en främling.

"Det fanns ingen tid då du inte levde, och det skall inte finnas någon tid, då du upphör att finnas till... du vet det blott inte." Så talar Krishna, Gud själv, till sin lärjunge Arjuna i Bhagavad-Gita. Han fortsätter: "Liksom en människa lägger av utslitna kläder och tar på sig nya, så avlägger kroppsbäraren (atman) den utslitna kroppen och träder in i en ny kropp."

I de indiska uppenbarelseurkunderna betonas att en orubblig rättvisa verkar vid återfödelsen, som sker i överensstämmelse med intrycken av de egna gärningar, begär och tankar i det förgångna med vilka cittas spegel är täckt.

Vad är det som händer, när människan dör? Jo, det yttre, fysiska höljet avläggs — men inte det inre, finare höljet. Dödsnöden består däri att den yttre, fysiska kroppen måste lösgöras från den finare kroppen, som vi kallar själen, anden. Det yttre höljet går tillbaka till elementen, som det var uppbyggt av. Det inre höljet omsluter fortfarande atman på dess ändlösa väg genom ständigt nya existensformer i ständigt nya, förgångliga kroppar, som motsvarar de egna, tidigare gärningarna.

Det som vi kallar att dö, består däri att atman, för det mesta högst motsträvt, släpper det tunga kroppsliga höljet, till vilket den hittills helt oriktigt sade "jag". — Men om det fina, andligt-själsliga höljet, som dock även det bara är bildat av fysiskt material, säger atman fortfarande "jag".

Hur får atman en ny, fysisk kropp

Författaren Walther Eidlitz

av grov materia? Skrifterna förklarar:

"Liksom en larv, som kommit ut på änden av ett blad, griper tag i ett annat blad och då drar sig samman (och lösgör sig från det tidigare bladet) så griper atman, när den lägger av en kropp, en ny kropp, sedan den kastat av den tidigare kroppen, och drar sig samman."

(Brihad-Aranyaka-Upanishaden 4, 4, 13)

På ett ställe i Bhagavata-Purana varnas en elak människa för att begå ett brott i förhoppningen att följerna av de egna gärningarna (karma) inte skall nå henne efter döden:

"När det kommer till döden, det vill säga när kroppens upplösning i de fem elementen (rymd, luft, eld, vatten och jord) förestår, då överger den i kroppen boende atman, som viljelös måste godta följerna av sina egna handlingar, den gamla kroppen först sedan den fått en ny kropp. Ungefär så som den, som går, står med ena benet på jorden och skrider framåt blott med det andra benet, eller så som en larv, så måste den i kroppen boende atman följa karmas lag."

(Bhagavata-Purana 10, 1, 39—40)

I nästa strof i Bhagavata-Purana skildras hur det nya kroppstagandet först sker i blotta föreställningen, och därefter uppstår en ny jagkänsla i förhållande till den nya kroppsföreställningen. Det görs också tydligt att den nya kroppens karaktär utbildas enligt karmas lag oberoende av individens vilja.

"Den i kroppen boende (atman) identifierar sig (i sin föreställning) med den kropp till vilken den vid döden upphörda manas skyndar sig efter karmas lag, som nu börjar att verka. Manas sänker sig ned i denna kropp, identifierar sig med den och föds med jagkänsla (i förhållande till denna nya kropp)."

(Bhagavata-Purana 10, 1, 42)

Skrifterna berättar att i dödens ögonblick uppstår oemotståndligt ur det undermedvetna en förhärskande tanke, ett dominerande begär i bildform. I överensstämmelse med detta begär sker återförkroppsliggandet.

Den föreställning om den nya kroppen, som atman bildar sig, för den till ett nytt moderliv, till ett nytt föräldrapar, vars arvsmassa utgör den lämpliga, materiella grundvalen för det nya livshöljet, det nya ödet.

Det förgångnas handlingar avgör vilken tanke, vilken bild som stiger

upp i manas vid döden. Manas drivs viljelöst av verkningarna av de egna gärningarna och måste finna sig däri. Manas måste i dödsögonblicket tänka på en bestämd kroppsform (mänsklig, djurisk o. s. v.) och tänka sig ett med denna. Atman, som av okunnighet identifierat sig med manas, får tillsammans med manas det fysiska hölje med vilket manas förut i föreställningen var tvungen identifiera sig.

I den av professor Emil Abegg i Zürich gjorda översättningen av Garuda-Puranas Preta-Khanda, finner vi flera skakande exempel på hur efter döden atmans vidare öde kan gestalta sig i överensstämmelse med tidigare gärningar: i kvalfulla kroppar i helvetet, osynliga kroppar i himmelska ljusriken och i människokroppar, djurkroppar, växtkroppar och till och med i känslolösa stenhöljen.

Enligt de indiska heliga skrifterna är himmel och helvete förgängliga, liksom de tallösa, ständigt på nytt uppstående och försvinnande universa. Hinduismen vet inte om något evigt helvete och inga eviga helvetsstraff. Vägen går vidare. "En gång en ljusskimrande deva, en annan gång en dunkel demon, en gång människa, en annan gång djur, en gång herre, en annan gång dräng..."

Gud bor som den inre ledaren i varje varelse. Hans tysta närvaro gör att alla atmas, alla varelsers öden sammanvävs i otrolig rättvisa. Som den eviga vännen följer Gud varje atman från liv till liv.

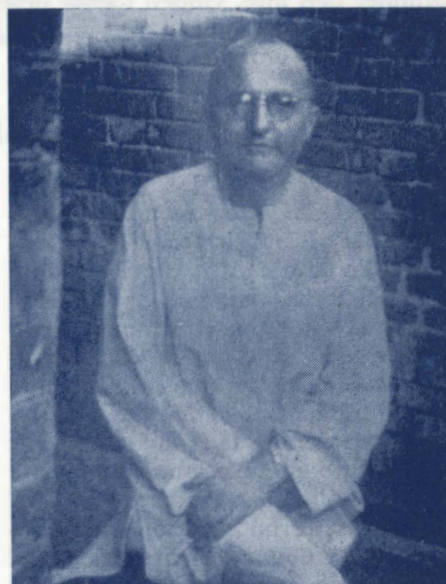
Men i den indiska uppenbarelsen anges även detaljerat vägar som leder till atmans fullständiga befrielse. Denna befrielse är endast möjlig att uppnå genom att atman befrias från okunnigheten om sig själv.

Vad som då sker, kallas att "lösa hjärtats knut". Hjärtats knut är de falska "jag" och "mitt" som den eviga atman använder om det förgängliga stofthöljet och det varaktiga men dock förgängliga och materiella andliga höljet.

I Bhagavata-Purana skildras det underbara skeendet vid atmans sanna befrielse sålunda:

Hjärtats knut sönderskåres, alla tvivel plånas ut, och allt karma sjunker undan när i hjärtat, när i atman, människan har skådat Gud.

Kanske räcker det med dessa aforistiska antydningar för att vi skall ana att allvarligt sysslande med den indiska kunskapen om atman under ledning av en sann

Swami Sadananda, författarens guru.

andlig lärare, en guru, fullständigt kan ta bort den fruktan för förintelse som mer eller mindre plågar de flesta av oss.

Den individuella atman liknas i skrifterna vid en juvel, som, inbäddad i siden, ligger i en ask. Asken är kroppen av grov fysisk materia, sidentyget är höljet av fin fysisk materia, där medvetandet och undermedvetandet har sitt säte. Det sägs, att så länge atman är bunden, tror den, fastän den är den eviga juvelen, att den är sidentyg och ask.

Man skulle med en annan liknelse kunna säga i de indiska uppenbarelseurkundernas anda att världsåskådningen och människokunskapen hos oss i västerlandet är så beskaffade som om patienterna på ett stort mentalsjukhus helt hade glömt sitt verkliga väsen och hårdnackat trodde att de inte alls var människor utan endast de kläder som de hade på sig.

En gång för många år sedan hade jag i Indien ett samtal med min guru, Sadananda, i detta ämne. Han sa: "Hos er i väst förväxlar man så lätt kläderna med den sanna gestalten, jag menar den eviga atman med dess grövre och finare kroppshöljen. Ni vet att jag mycket högt värderar de sociala strävandena i den västliga hemisfären. Ja, försorg om gamla, allas rätt till arbete, allas rätt till utbildning, det är bra. Hjälp för barn, sjuka, svaga, förföljda det skall finnas, det måste finnas! Det är ju i våra dagar faktiskt nästan det enda som skiljer människan från djuren. Men när jag betraktar alla dessa strävanden, vilkas syfte är att göra den för-

gängliga världen behaglig, kommer det dock ofta för mig som hade en människa fallit i vattnet och var i största fara att drunkna och hjälpande människor sprang fram till henne och räddade omsorgsfullt — hennes kläder. De räddar ivrigt hennes glasögon och hatt, rocken, byxorna och kalsongerna. Men om henne själv, den eviga atman i människan, bekymrar sig ingen, den låter de gå under."

Inom de flesta av jordens religioner, även kristendomen, är målet **människans förlossning**. Inom hinduismen — om man ser på skrifterna som en helhet — är målet ett annat. Det rör sig om **den eviga atmans förlossning**, atman som i människor, djur, växter, i alla levande väsen i världen av tid och rum glömt sig själv. Människovandrandet är enligt de indiska heliga urkunderna bara en övergång till målet, som är förlossningen av den från sin eviga urgrund bortirrade atman.

Anm. Den föreliggande framställningen är grundad på den indiska uppenbarelsens urkunder, inte på senare filosofiska system, såsom Shankarachargas illusionslära.

Walther Eidlitz är en österrikisk lyriker, romanförfattare, novellist, dramatiker och religionshistoriker, som varit bosatt i Sverige under efterkrigstiden. Han är en i sitt ursprungliga hemland uppmärksam författare. 1924 fick han staden Wiens litteraturpris.

På svenska finns följande böcker av honom om Indien:

Den glömda världen. — En bok om det okända Indien.

Indisk mystik. (Verdandiskrift.)

Krishnas leende. — En bok om indisk gudshängivenhet.

Eidlitz' huvudarbete om hinduismen är **Krishna Caitanya, Sein Leben und Seine Lehre.** (Almqvist & Wiksell, Stockholm, 1968. 70:—.)

ISLAMISK TRO (forts.)

invandrarkvinnor. Jag räknar med att det finns ca 9000 muslimer i Sverige. De flesta är invandrare, främst från Jugoslavien och Turkiet. — I hela världen torde det finnas drygt 600 miljoner muslimer, men det ges mycket varierande uppgifter.

Moskéerna, de islamiska gudstjänsthusen, har ingen bestämd arkitektur. En fri yta, där de bedjande kan ställa upp i linjer, och even-

tuellt en nisch eller dylikt som markerar riktningen mot Mecka, är allt som krävs. Inga bilder, statyer, altare eller sådant får förekomma. Till moskén hör i allmänhet en tvagningsbrunn eller ett tvättrum.

Jag kan slutligen nämna att vi håller på med en revision och ett urval av den senaste svenska koranöversättningen från 1917, gjord av professor K. V. Zetterstéen. Skolorna skall ju småningom få ökad undervisning om "främmande" religioner, och då skall även korantexter studeras. Det är inte folk på skolöverstyrelsen som bestämmer vad Islam är, utan det är vi själva som får presentera det och göra i ordning ett urval ur Koranen. — Det finns alltför litet skrivet om Islam på svenska. Vi utger en tidskrift, **Aktiv Islam** (upplaga ca 500). Den innehåller översättningar av vår samlings centrala litteratur, en del nyheter från den islamiska världen samt artiklar av skandinaviska muslimer. Tidskriften går ut till många skolor och bibliotek.

ATT NÅ EN FRÄMMANDE STJÄRNA

I artikeln »Att nå en främmande stjärna» i nr 8, 1969, har tyvärr kommit in felaktigheter.

Relativitetsteorin är på flera sätt besynnerlig, paradoxal, otrolig. (Det vore intressant att få ta del av en kvalificerad kritik av den.) Men det var förmåtet av oss att tro att vi kunde säga något vetligt kritiskt i ämnet efter ytliga studier i delar av några populärvetenskapliga skrifter — av vilka en dessutom ger oriktiga uppgifter.

Vi var noga med att framföra våra egna funderingar på ett opretentiöst sätt och talade bl. a. om att det var att ge sig ut på hal is att ifrågasätta den einsteinska fysikens riktighet — men vi anade inte att isen var så hal.

Vad Coleman skriver i **Relativitetsteori** för alla om tiden hos en rymdfarkost som lämnar jorden, är direkt felaktigt enligt uppgift vi fått från en docent i fysik (detta gäller i varje fall den svenska översättningen), och vi vilseleddes av detta och gjorde oriktiga påståenden. Tvärtemot vad Coleman säger blir det enligt relativitetsteorin en effekt av »föryngring» hos rymdskeppets besättning i jämförelse med jordborna!

Eller kanske professor Coleman har uttryckt en av olika uppfattningar som finns om denna del av relativitetsteorin? Att delade meningar kan finnas, antyds av en utsaga i *Vår tids fysik*, sid. 214, av Fuchs: »Denna karakteristik får emellertid inte förväxlas med påståendet, att det inte kan finnas större hastigheter än ljus-

hastigheten. Einstein påstod på intet sätt, att sådana hastigheter var omöjliga. Men fysiken har hittills ännu inte kunnat fastställa några »överljushastigheter.» Andra talesmän för relativitetsteorin påstår just det som Fuchs förnekar: att högre hastighet än ljusets är absolut otänkbar på grund av ekvationernas obevekliga utsagor.

Den av oss påpekade skillnaden mellan ljushastigheten och förändringshastigheten (tidsflödet) hos de bilder som ljuset bär fram (sinnesförmimmelserna), nämns inte i den populärvetenskapliga litteratur vi läst, och där förs i flera exempel ett resonemang som innebär att det är sinnesförmimmelserna man talar om, inte de ting som ger upphov till förmimmelserna. Vi antog därför att fysikerna inte beaktade det naturliga faktum att den begränsade ljushastigheten ger upphov till förvanskningar i sinnesförmimmelserna, när det är fråga om mycket höga hastigheter, och att de hela tiden räknade uteslutande med bilderna i ljuset — och vi trodde att här kunde vara avgörande förbiseendet. Men det har sagts oss av en person som bör vara kompetent att bedöma saken, att de förvanskningar som uppkommer på grund av att ljushastigheten är begränsad är i sammanhanget ovidkommande effekter, fastän de delvis är likadana som dem relativitetsteorin talar om. Vår tillfrågade expert säger att man lätt kan bli vilseledd av den populärt orienterade litteraturen, som förenklar problemen, och att de förändringar i tiden och rummet och beträffande massan som sker enligt relativitetsteorin, verkligen gäller föremålen själva och inte de bilder av dem som ljuset förmedlar till våra sinnesorgan. Och då får vi väl tänka oss att det är så — för man skall ju ha en väldig respekt för experter.

Vi beklagar våra egna onödiga och felaktiga funderingar i artikeln »Att nå en främmande stjärna», och vi skall återkomma till relativitetsteorin utan att försöka precisera vår egen skepsis.

ROSENKREUZARNES VÄRLDSÅSKÅDNING

eller **Mystisk Kristendomslära**
av Max Heindel
belyser de kosmiska såväl som de personliga levnadslagarna.
Kr. 45:— plus porto

THE ROSICRUCIAN FELLOWSHIP
svenska sektionen
Box 40261, 103 44 Stockholm 40

5000 occult books (e. g. astrology) for sale. Send for comprehensive lists. Wants lists welcomed.

Mr. R. Gilbert, 84 Horfield Rd, Kingsdown, Bristol, 2, England.

EDISTA

Postorderbokhandeln Edista, Fack 3, 180 10 Enebyberg, har mycket fin bokservice. Se annons! Här följer en lista som upptar en del av de engelskspråkiga böcker Edista har i lager.

Pockets

Vallee: Anatomy of a phenomenon	7:50
Binder: What we really know of Flying Saucers	6:50
Wilkins: Flying Saucers on the attack	6:50
Steiger: Strangers from the skies	7:50
» Flying Saucers are hostile	7:50
Stanon: Flying Saucers — hoax or reality	7:50
Menger: From outer space	7:50
Trench: Flying Saucer story	5:50
Barker: They knew too much about Flying Saucers	7:50
Bender: Flying Saucers and the three men	5:50
Ruppelt: The report on UFO	7:50
Condon: Scientific study of UFO:s (989 sid)	15:—
Green: Let's face the facts about Flying Saucers	5:50
Lorenzen: UFO:s over the Americas	6:50
» Flying Saucer occupants	6:50
» Flying Saucers — the startling evidence of the invasion from outer space (The great Flying Saucer hoax)	6:50
Adamski: Behind the Flying Saucer mystery (Flying Saucers farewell)	5:50
Adler: Letters to the Air Force on UFO:s	5:—
Fuller: The interrupted journey	7:—
» Incident at Exeter	7:50
Young: UFO top secret	7:50
Edwards: Flying Saucers — serious business	7:50
Greenfield: The UFO report	7:50
Fort: Book of the damned	6:50
» New lands	5:50
» Lo!	6:—
Churchward: Lost continent of Mu	7:—
» Children of Mu	6:50
» Sacred symbols of Mu	7:—
» Cosmic forces of Mu	7:50
» Second book Cosmic forces of Mu	7:50
Sullivan: We are not alone	6:50
Wells: The shape of things to come	7:50
Edwards: Stranger than science	7:50
» Strangest of all	7:50
» Strange World	7:50
Wilkins: Strange mysteries of time and space	6:—
Robb: Strange prophecies that came true	5:—
» Prophecies on World events by Nostradamus	5:50

Pockets. Cayce-serien

HL Cayce: Venture inward	5:50
Sugrue: There is a river	7:50
Stearn: EC — the sleeping prophet	7:50
Langley/HL Cayce: EC on reincarnation	6:50
HL Cayce/EE Cayce: EC on Atlantis	6:50
Carter/HL Cayce: EC on prophecy	6:50
Bro/HL Cayce: EC on dreams	6:50
Millard: EC — man of miracles	20:—

Häftade

NICAP: UFO Evidence I	49:—
Sable: UFO Guide 1947—1967 (Böcker, småskrifter, artiklar, UFO-organisationer och UFO-tidskrifter)	18:—
UFOIRC: The reference for outstanding UFO sighting reports	36:—
Davidson: Air Force project Blue Book, special report no 14 (1966)	24:—

Bundna

Donelly: Atlantis	27:—
Spalding: Life and teachings of the masters of the far east (5 vol.)	105:—
Newbrough: Oahspe	60:—
Urantia book	90:—

Utan Gräns

heter sedan 3 år den svenska spiritualismens tidning. En mötesplats för dem som söker bekräftelse på tesen "det finns ingen död". Utan Gräns är öppen för samarbete med vetenskap och religion. Prenumeration helår 7 nr 15 kr. Provex fr Exp av Utan Gräns, box 132, 531 01 Lidköping. Redaktion: Parkgatan 4, 532 00 Skara.

SKÄRVOR

Gösta Bohms uppmärksammade dikt-samling med c:a 30-talet originallino-leumsnitt i olika färger.

Förord av Anders Beijbom.

VERBUM

45: —

I bokhandeln eller från förlaget.

ENGELSKSPRÅKIG LITTERATUR

UFO, OCKULTISM, ESP ETC.
500 boktitlar lagerföres varav c:a 100 i pocket. Ytterligare c:a 3000 kan anskaffas.

Postorderbokhandeln

EDISTA

Fack 3

180 10 ENEBYBERG

TÄNK PÅ HÄLSAN!

Det konstgjorda sötningsmedlet cyklamat har vid försök visats ge skador på djur. Det antas därför att skador även på människor kan uppkomma, och medlet har stoppats i Sverige.

Detta ger oss en illustration till riktigheten i vad vi tidigare påstått, att födan skall vara i det skick som naturen har frambragt den och att det ligger en dödlig fara i att införa konstgjorda ämnen i människokroppen. Vår organism är anpassad till att behandla ämnen som finns i naturen men ej att ta hand om sådant som framställts på fabriker utanför naturens sammanhang.

Cyklamat är säkerligen inget enstaka fall. Det är rimligt att tänka sig att all konstlad föda, droger etc. åstadkommer skador på den mänskliga organismen. Vår kropp är i allmänhet stark och motståndskraftig, och även långvarigt bruk av skadliga medel kan ibland förekomma

(Forts. på sista sidan)

BOKRECENSIONER

REHNS UFO-BOK NR 2

1966 hade Gösta Rehn samlat sitt UFO-vetande i bokform och kom ut med **De flygande tefaten. Dokument och teori**. Förläggare var Zindermans i Göteborg. Nu, hösten 1969, har han gett ut en andra bok på samma förlag: **UFO! Nya fakta om de flygande tefaten**. Priset är 27:—, och boken kan erhållas från Sökarens postorderbokhandel.

Rehn, som sedan flera år är pensionär (med gott om tid) har med sina UFO-böcker utfört ett pionjärbete, och som sådant är det imponerande genom den beläsenhet, det ingående studium, han visar upp. Han har i hög grad vikt den senare delen av sitt liv åt studiet av »ett av 1900-talets största mysterier» (cit. från professor Hynek).

Det här är troligen en mycket tillförlitlig bok. Rehn har alltid en stark inriktning mot realiteter. Han bygger sina resonemang och bedömningen att de flygande tefaten är interplanetariska på mängder av fakta, eller vad som synes vara fakta. »De ockulta» tar han avstånd ifrån — men denna gång i något mer dämpade ordalag än i förra boken.

En brist i Rehns nya bok är väl att han avfärdat Condonrapporten mycket hastigt på några sidor. Men den rapporten om en vetenskaplig, grundlig, statlig UFO-forskning är värd ett noggrant studium och ett seriöst bemötande. Åtskilligt däri är viktig läsning för tefatsintresserade. I ufologiska facktidsskrifter ges gärna ett intryck att Coloradouniversitetets rapport är ett osakligt arbete, karakteriserat av undanflykter, underlåtenheter och dåligt omdöme, men på mig gör rapporten ett mycket mer tillfredsställande intryck vad beträffar de vetenskapliga kvaliteterna än det jag läst av McDonald (UFOer — det största videnskabelige problem i vår tid?) och Hall (The UFO Evidence).

Enligt min mening är Rehns beskrivningar av de intressantaste UFO-fallen tämligen genomgående inte tillräckligt utförliga. Det kan vara praktiskt taget omöjligt att bilda sig en uppfattning om ett fall — dess tillförlitlighet, dess förklaring — genom att läsa en komprimerad beskrivning. Många detaljer kan vara viktiga och betydande. Dessutom är det värdefullt om vittnenas egna, ordagranna redogörelser kan lämnas. Ett referat, där referenten gör sitt eget urval bland de informationer han har, kan göra en historia bättre (eller sämre) än vad den är i original. Bland de intressantaste fallen i Rehns framställning är mekanikern Michalaks upplevelse (han vidrörde ett tefat och fick brännskador, när det lyfte och försvann) samt de tre svenska pojkarna som fotograferade

ett UFO. Där finns en någorlunda stor utförlighet i redogörelserna.

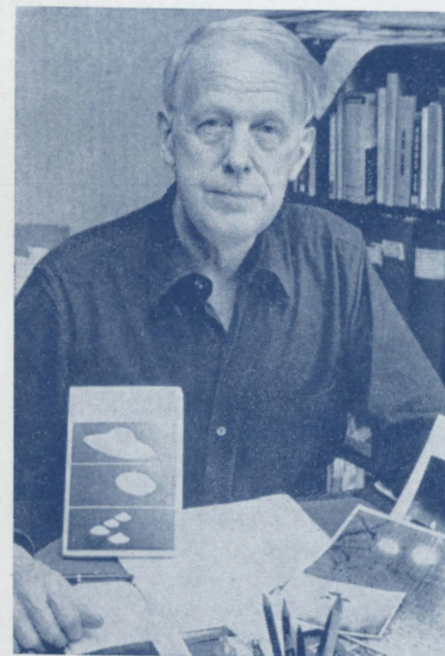
I motsats till förra boken innehåller den här flera bilder som sägs visa rymdfarkoster eller sonder. En del av dessa har det väl sitt intresse att titta på, men någon större betydelse för en bedömning av UFO-problemet har de knappast.

I sin argumentation för att de flygande tefaten är utomjordiska trycker Rehn på likheterna i rapporterna: kupolen upptill, ljudlösheten, de tvåra ändringarna i flygriktningen m.m. De tefatspiloter som setts, är enligt Rehn »små varelser» som ej får förväxlas med »vidskepliga påståenden om kontakt med ädla, tjusiga varelser av normal längd med vilka uppbyggliga samtal förs under åkturer i deras tefat». Det är riktigt att »ufonauter» ofta beskrivs som småväxta av vittnena, men denna typ av varelser är inte helt dominerande, fastän Rehn har en förkärlek för dem. Frågan om »piloterna» kunde ha behandlats mer utförligt på grund av dess stora betydelse.

Himlakamerors UFO-fotografier och **Radar** är intressanta kapitel i boken.

Rehn anser att tefatsfrågan kommit i ett nytt läge, sedan ansedda forskare som Hynek och McDonald modigt trätt fram och pläderat för forskning, och att det vetenskapliga motståndet är på väg att brytas ned.

Även om Gösta Rehn inte hör till »vår» krets av sökare och kan irritera oss med sin inställning till vissa frågor, måste vi erkänna att han nu gjort ännu ett viktigt inlägg i tefatsdebatten och försett oss med mängder av fakta och goda synpunkter. Vi hoppas att han får vara rask och kry och kunna fortsätta sitt studium och

K. Gösta Rehn

skriftställarskap, och jag beklagar att han alltid sagt nej till att medverka i denna tidskrift och i stället valt att ibland uttala sig nedsättande om den.

EN FÖRTJUSANDE SAGA

»Barbro Karlén har redan vid 15 års ålder en ovanlig författargärning bakom sig. Vid 12 års ålder debuterade hon med boken 'Människan på jorden', som innehåller dikter och essayer. Boken har tryckts i många upplagor och översatts till ett flertal språk. Hennes andra böcker 'I begynnelsen skapade Gud' och 'Lärlingens brev' har blivit stora litterära framgångar. I höst publicerar Barbro två nya böcker, 'En stund i Blomrike' och 'Lallo människobarn'. I sitt förord till 'En stund i Blomrike' skriver professor Erik Ask-Upmark: 'Barbro Karlén har med denna bok om En stund i Blomrike skänkt människorna ytterligare ett verk. Det är lätt och vackert som en fjärils lek kring en blomma, det är också allvarligt, ytterst handlar det om människan inför evigheten.'»

Så skriver förlaget, Wezäta i Göteborg, i ett brev som det skickar ut till pressen med recensionsexemplaret av **En stund i Blomrike**. Det sägs att Barbro var 12 år, när hon skrev sagan om blomriket.

Det är en märklig bok, framför allt genom författarinnans ungdom. Den är så ren, så skikt idealistisk, har en så stark inriktning mot »det högre». Det är något av ett »kosmiskt medvetande» som Barbro Karlén är i besittning av. Hon berättar också om hur hon som 6—7-åring en gång upplevde att hon var »ett med naturen, ett med universum, ett med detta stora underbara som bara fanns».

Det skall bli mycket intressant att se hur Barbros författarskap kommer att utvecklas. Kan hon som mogen människa ge sin livsfilosofi, grundad på kärlekstanken, även en tillfredsställande intellektuell dimension? Hör den säregna renheten i hennes diktning — som aldrig förfaller till pekoral — samman med hennes ungdom så att den försvinner som något barnsligt vid högre ålder, eller är det fråga om ett högre medvetande som kommer att bestå och intensifieras?

Den unga författarinnans beskrivning av lyckoriket-blomriket har drag gemensamma med spiritualismens uppfattning om livet på »andra sidan». Hon skriver att i blomriket får man vad man tänker på, t. ex. i fråga om kläder. Människor med mörka tankar får »mörka tankekläder», och de som har ljusa tankar, får ljus klädedräkt. — Hon säger också att »allt är Gud». Det är de stora mystikernas uppfattning, en panteism som hör framtiden till.

Boken kostar 18:75 och har även ett fint, till sitt inre väl anpassat yttre.

SM

DE OIDENTIFIERADE FLYGANDE FÖREMÅLEN

De oidentifierade föremål i jordens atmosfär som populärt kallas **flygande tefat**, är fortfarande — oidentifierade. Helt övertygande bevisning för någon hypotes om deras art och ursprung har enligt min mening ännu inte presenterats. Många ufologer är säkra på att UFOs inte kan vara annat än interplanetariska farkoster av utomjordiskt ursprung. Jag är inte säker men tycker det förefaller **sannolikt** att utomjordiska intelligenser flugit in i vårt luftrum. Men nog kan tanken finna andra, intressanta hypoteser.

Det var vid slutet av andra världskriget som UFO-fenomenet blev vanligt. Tidigare var det sällsynt. Det var också i slutet av krigstiden som människan lyckades frigöra i materien bundna krafter. Detta kan vara viktigt att tänka på i sammanhanget. Men atomsprängningarna är ju inte vår nutida vetenskaps enda bedrift. Vi har en vetenskaplig-teknisk utveckling som sedan några årtionden sker med en ökande hastighet och förändrar vår värld — det är som att vi utvecklas från en primitiv till en avancerad kultur. Och människan har beträtt en främmande himlakropp.

Om det lever högtstående varelser i andra världar och om de har möjlighet att nå oss — vad är då mera naturligt, mera självklart, än att de nu, i det skede av jordmänniskans utveckling som pågår, håller ögonen på oss? Kanske är de bekymrade över vad kärnsprängningarna kan leda till... Det kan vara förklaringen till att främlingarna, som det sägs, har tagit prov på jord, växtlighet, djur och även människor — de undersöker radioaktiviteten. Vi måste också ha klart för oss att om de har nått avsevärt längre i utvecklingen än vi, kan de givetvis förutse vilka uppfinningar och upptäckter som nu i en nära framtid kommer att göras på vår planet. Kanske tänker de på att vi snart kommer att bli herrar över nya, revolutionerande naturkrafter som de själva tog i bruk vid samma tid i sin egen utveckling. Kanske förstår de att vi

inom kort skall kunna neutralisera jordens dragningskraft, att vi snart blir "rymdmänniskor" i lika hög grad som de och stöter samman med dem under våra färder i kosmos.

Alltså: om högtstående varelser bebor närliggande planeter, skulle vi vänta att de bevakade oss nu mer än någonsin — och detta tycks också vara precis vad som sker. UFO-fenomenets ökning och den pågående vetenskapliga revolutionen kan vara ett tillfälligt sammanträffande men verkar mera vara två pusselbitar som passar ihop.

Men vi har anledning att känna oss förbryllade och oroade över att de noga undviker oss — och över en del tecken som kan tyda på fientlighet eller likgiltighet hos dem. Vi vet inte om de är "goda" varelser, men vi tror väl gärna att med högre intelligens och kunskapsnivå, som kan bero på bättre utveckling av hjärnan och högre medvetande, följer en god moral.

I alla händelser är det en källa till glädje att den på många sätt så ömkliga jordmänniskan inte tycks vara universums förnämsta skapelse utan att det finns visdom och vetenskap på betydligt högre plan än vårt, kanske världar där lyckans sol ständigt lyser, där våra problem och ofullkomligheter övervunnits, där godhet och visdom råder...

Jordmänniskan är inte allt. Hennes religion är inte den enda. Hennes moral inte den enda. Hennes vetande inte det enda. Det är skönt att det är så... att det verkar vara så.

Vi är ju alla delar av det oerhörda Livet. Det känns bra att tänka på att detta Liv kan frambringa existensformer, där det finns intelligens och vilja mera storslagna än den jordiska människans, att vi hör till någonting mycket större än vi anat.

Sven Magnusson

TÄNK PÅ HÄLSAN! (forts.)

utan att lämna nämnvärda spår efter sig, men det är också möjligt att även måttlig användning av onaturliga produkter kan ge allvarliga skador. Varje kropp har sina svagaste punkter, och där kan påfrestningen av en onaturlig livsföring under årens lopp till slut bli alltför stor.

Den syn på sammanhangen som här och i en tidigare artikel har skisserats, delas ej av den officiella medicinen, där man alltid sätter upp ett förvånat ansikte när något syntetiskt medel har visat sig skadligt. Men det vi påstår är inte desto

mindre riktigt, och den vegetariska hälsorörelsens insikter får också allt större anslutning bland dem som har till yrke att vårda människornas hälsa.

Det är lätt att bli miljöskadad i ett samhälle som 1900-talets Sverige. Man tror att allt är väl beställt, att experter och myndigheter representerar vetande på högsta nivå. Och man tror att vad alla andra gör, är riktigt och hälsosamt. Det är svårt att göra en egen bedömning som innebär underkännande av det allmänt accepterade. Hjordinstinkten driver oss till ett med andra uniformt beteende. Vi vill inte va-

ra avvikande, vi vågar inte tro tillräckligt mycket på vår egen förmåga att bedöma samhällsföreteelserna. Vi sneglar på andra, rättar vårt tänkande och handlande efter flertalets beteende. Och vi råkar illa ut.

Vi måste inse att detta samhälle är utvecklat och att de värderingar som är gängse, ofta är okunnighetens frukter. Vi måste snarast sluta gå i flock med dem som inte har vilja eller förmåga att göra en rimlig bedömning av vad som är sunt och riktigt, och i stället följa hälsorörelsen, ty där finns kunskap om hur hälsa vinnes och bevaras.